

Församlingslyktan

Nr 3 - 2020

årgång 62

Årets konfirmander: Moa Lindqvst, Lotta Fagerlund, Frida Tengström, Marcus Gunnars, Oscar Lax. Övriga: Wiveca Eklund, Rebecka Nygård, Janette Lagerroos

HOUTSKÄRS KAPELLFÖRSAMLINGS MEDARBETARE
ÖNSKAR DIG EN VÄLSIGNAD HÖST!

Det är lite lustigt, men varje höst blir jag lika överraskad av de kyliga morgnarna och råkalla vindarna. Inte kan väl sommaren vara slut ännu? Vi är ju bara i mitten av september! Tills jag påminner mig själv om att september ju faktiskt är den första höstmånaden. Det är inte konstigt alls att det känns kyligt på morgonen och kvällen, trots att dagarna ännu kan vara strålande klara och varma. Obevekligt går årstiderna in i varandra och byter skepnad, medan vi är uppmärksamma på något annat.

På nåt sätt försöker jag hålla kvar sommarens goda värme fast den slinker iväg mellan mina finger. Och så är det kanske också i livet. Vi försöker hålla kvar det goda tills vi inser att det inte gick att hålla kvar. Det är när vi försöker hålla kvar något som vi knyter våra händer så hårt att vi kanske krossar det vi försöker hålla kvar och missar chansen att ta emot något nytt. För med knutna händer kan man inte ta emot något, bara slå det ifrån sig. I psalmen 892 sjunger vi ”Öppna dina knutna händer, först då kan du ta emot. Öppna dina slutna ögon, först då kan du se. Öppna också hela hjärtat, ta emot vad Gud vill ge. Våga leva livet öppet, våga leva det.”

Många gånger vill vi inte ha något nytt. Det är skrämmande och jobbigt. Att få stanna kvar i det gamla och välbekanta är tryggt och kravlöst. Men utan något nytt stagnerar livet. Det nya utmanar oss och tvingar vår hjärna till att skapa nya banor, nya spår. Det håller hjärnan i god kondition och efter en liten tid vill vi inte alls tillbaka till det gamla, för det nya har blivit bekant och tryggt.

Varje höst är som en nystart. Faktiskt i mycket större utsträckning än vad nyåret mitt i vintern är. På hösten är det som de unga börjar på nya skolklasser eller i helt nya skolor. På hösten drar alla kurser igång igen. På hösten inleder vi i församlingen verksamheten för ett nytt läsår. På hösten börjar vardagen igen. Vill vi ha en ny vardag så är hösten en bra tid att börja på.

Samtidigt är hösten en tid för att summera och fundera. I naturen ser vi hur träd och växter skiftar färg från alla nyanser av grönt till sprakande

underbara gul-röda färgtoner. För att till näst förlora färgen och stå nakna i väntan på vinterns vila. Att ta en promenad längs Meditationsstigen och ge sig tid att sitta ner på en bänk och låta tankarna vandra, så som Ulla gjort och redogör för på sidorna 16-17, kan hjälpa en att få klarhet i vad man vill.

Hösten är också en tid för tacksamhet. Skördetiden ger lön för hela sommarens möda och det är ganska lätt att känna tacksamhet för de gåvor naturen ger oss. Ändå är det inte alltid lätt att känna tacksamhet när det känns som att livet behandlat en ovarsamt. Då kan det kräva en stunds möda att hitta något att vara tacksam över. Genom att börja med det lilla, enkla och konkreta kan man öva upp sin förmåga att registrera sådant man är tacksam för, så att man hittar djupet i tacksamheten. Tacksamhet är nämligen något underskattat.

När man kan känna tacksamhet för det lilla växer förnöjsamheten och även ett tungt liv med många motgångar kan kännas meningsfullt. Jag hörde nyligen om en undersökning som funnit att tacksamhet är en nyckel till ett långt liv. Tänk så enkelt det låter, att få ett längre liv genom att känna sig tacksam!

En enkel övning för att öka sin känsla av tacksamhet är att varje dag skriva upp tre saker man är tacksam för. Det spelar ingen roll hur små eller stora saker det handlar om, utan det är känslan och att man skriver ner sakerna som påverkar oss.

Den här hösten är jag speciellt tacksam för att jag fick möjligheten att komma till Houtskär som präst, för alla fina houtskärsbor jag fått lära känna och för att hur framtiden än blir så är vi alla burna av Guds kärlek och omsorg.

Jag sjunger och ber med orden i psalmens andra vers:

”Öppna mina knutna händer, så att jag kan ta emot. Öppna mina slutna ögon, så att jag kan se. Öppna också hela hjärtat, så att jag kan ta emot livet som du anförtror mig nu och varje dag.”

FÖRSAMLINGS INFORMATION

Pastorskansliet i Houtskär är öppet tisdagar 9–12 och andra tider enligt överenskommelse. Diakonimottagningen är öppen enligt överenskommelse.

Ämbetsbetyg kan också beställas dygnet runt via nätet på adressen: <https://blanketter.kyrkan.fi/vastabolands-forsamling/ambetsbevis>
Det är tryggt och enkelt att använda blanketten på nätet.

Kyrkan är öppen alla dagar 9–21 fram till 30.9 och kl. 9–18 under tiden 1.10–30.4

ANSTÄLLDAS KONTAKTUPPGIFTER

Tf. kaplan	Janette Lagerroos	040 312 4452
Kantor	Mikael Granlund	040 312 4444
Församlingsmusiker	Ulla-Maija Söderlund	040 312 4454
Diakonissa	Wiveca Eklund	040 312 4455
Barn-och ungdomsarbetsledare	Mari Nurmi	040 312 4436
Församlingsmästare	Jami Helmiö	040 312 4458

Personlig e-post: fornamn.efternamn@evl.fi

PÅ NÄTET HITTAR DU OSS HÄR:

<https://www.vastabolandsforsamling.fi/houtskar-kapellforsamling>

Facebook: @vasfor

Instagram: @vastabolandsforsamling

YouTube Västabolands svenska församling

Corona info:

För att trygga allas hälsa kommer vi att vara färre antal människor i alla utrymmen den här hösten. Därför begränsas deltagarantalet vid vissa tillfällen eller så flyttas vissa aktiviteter till andra utrymmen än tidigare. Om du är orolig kan du alltid ta kontakt och fråga hur vi gör.

Vi håller avstånd, tvättar händerna och hålls hemma om vi inte är friska!

FÖDELSEDAGAR

2.11 70år *Edil Eklöv, Medelby*

Församlingen uppvaktar alla församlingsmedlemmar som fyller 75, 80, 85, 90 och efter 90 varje år. Ibland har vi svårt att nå den som har födelsedag per telefon. Kontakta oss därför gärna för att komma överens hur vi kan komma ihåg dig.

Alla som vill får sin födelsedag införd i tidningen, oberoende av om man hör till församlingen eller om man fyller jämna eller ojämbna år. Det sker genom att man meddelar redaktionen om saken eller ringa pastorskansliet på nummer 040 312 4450. *OBS! Vi kommer inte längre att kontakta och fråga, utan utgår från att man meddelar oss om saken.*

AVLIDNA

Erkki Olavi Smolander
född den 8.7.1934
avled den 14.5.2020 i en ålder av 85 år.

Nils-Eric Michelsson
född den 12.5.1948
avled den 22.6.2020 i en ålder av 72 år.

Rigmor Östergård
född den 1.1.1933
avled den 12.8.2020 i en ålder av 87 år.

Foto: Caroline Törnqvist

Hänt i församlingen

En alldeles stilla morgon när skolan strax hade börjat höll vi andakt vid havet med skolans första och andra klass. Vi sjöng: *Tänk att du är här och tänk att jag är här, tillsammans har vi det bra!*

Församlingslyktan deltar i Mickelsmässmarknaden

Sedan länge har det på höstkanten ordnats en auktion för att finansiera utgivningen av Församlingslyktan. Intäkterna täcker inte mera hela kostnaden, men är ett gott tillskott, som möjliggör att vi kan posta tidningen till alla hem i Houtskär utan prenumerationsavgift.

På grund av de begränsande restriktionerna den här hösten väljer redaktionen att inte ordna den traditionella höstauctionen. Istället deltar vi i **Mickelsmässmarknaden lördagen 3 oktober** med snabblotteri, en gissningstävling och försäljning av donerade varor.

För att det här ska vara möjligt ber vi om *din hjälp*. Du kan skänka någonting som vi kan sälja eller som kan bli en lotterivinst. Vi ber dig lägga extra vikt vid hygien om du bakar eller förbereder matportioner så att alla produkter är trygga att köpa och äta.

Vi hoppas att Du vill bidra både med ge och köpa varor. Vill du hämta varor på förhand går det bra att lämna in dem på kansliet under veckan före. Om du funderar på något kan du kontakta tf. kaplan Janette Lagerroos på tel. 040 312 4452 eller janette.lagerroos@evl.fi.

Foto: Janette Lagerroos

På bilden från auktionen i fjol ser du vilken typ av saker som donerats. Låt dig inspireras! Man kan också ge av sin tid i form av fritt formulerade presentkort. Kanske du kan något som någon annan kunde ha glädje av?

Har du inte möjlighet att delta i marknaden, men ändå vill understöda utgivningen av Församlingslyktan kan du *donera en valfri summa*.

Konto FI64 4055 0011 9174 04
BIC HELSFIHH
Referensnummer 1536 70002.

MISSIONSBODEN

Foto: Janette Lagerroos

Nu är Missionsbodens sommarsäsong avslutad. Denna sommar har vi haft öppet endast på lördagar på grund av coronarestriktioner. Vi fick tillstånd att hålla öppet i begränsad omfattning, och det får vi fortsätta med också under hösten. Därför kommer vi att hålla öppet en lördag i månaden också under hösten som tidigare.

Trots att vi inte kunnat hålla öppet två dagar i veckan som tidigare, har intäkterna från Missionsboden denna sommar ändå blivit 1128 euro och 56 cent. Dessa pengar skickas oavkortat till Finska Missionsällskapet för att stöda deras arbete för att förbättra levnadsförhållandena för kvinnor i Etiopien.

Jag vill tacka alla som bidragit med donationer av kläder, skor, leksaker och husgeråd och andra saker som vi kunnat sälja till förmån för missionsarbetet. Jag vill också tacka alla frivilliga som ställt upp så att vi kunnat hålla Missionsboden öppen denna sommar.

Med önskan om en god fortsättning på hösten,

Wiveca

Öppethållning i Missionsboden under hösten:

September		19.9	kl. 13–15
Oktober	Höstlovsöppet	17.10	kl. 13–15
November	Lillajul i Missionsboden	28.11	kl. 13–15

Så här tyckte vi om skribaläget

Det här året tvingades vi senarelägga skribaläget till veckan före skolan började. Vi var lite fundersamma hur det skulle fungera med alla restriktioner, men det visade sig fungera riktigt bra. Det var en blandad grupp konfirmander med 9 deltagare från Nagu kapellförsamling, 2 från Korpo kapellförsamling, 4 från Houtskärs kapellförsamling och 3 hemmahörande i församlingar i Helsingfors.

Vi bad ungdomarna berätta vad de tyckte om läget och så här svarade de:

Foto: Alexandra

Vi har lärt oss mycket under den här veckan. Vi lärde oss mycket om kristendomen, varandra och oss själva. Vi hade många intressanta och djupa diskussioner om allt mellan himmel och jord. Vi lekte många bra och roliga lekar och hade trevliga ledare. Och maten var god under hela veckan. Credits till köket! (eller <3)

Vi gillade att simma och det var roligt att se på när en av kompisarna hoppade magplask i vattnet. Det var roligt att flickorna vann pojkarna i volleyboll. Ledarnas hejarklacksdanser var fina. Det var skönt att få sova!

OBS!

Konfirmandernas namn publiceras inte eftersom inte alla godkänt detta.

Foto: Julia

texter av ledare, hjälpledare och konfirmander

Foto: Rebecka

Vi tyckte mest om fritiden. Eftersom vi kunde umgås med alla våra vänner och röra på oss. När vi simmade kunde vi ha roligt eftersom vi bråkade med varandra. Vi hade också roligt när vi spelade volleyboll för att man kunde vinna.

Vi gillade bastubadet och simningen. Speciellt kul var det att knuffa kompisarna i vattnet. Kvällsprogrammen var trevliga både med nya och gamla kompisar. Vi gillade att vara med våra vänner och få lära känna nya personer

Foto: Wilhelm

De fyra hjälpledarna Rebecka, Julia, Alexandra och Wilhelm var ett super-team! Vi är glada att de hade möjlighet att komma på läger med oss.

Stort tack till konfirmander och ledare för ett härligt läger!

Mari Nurmi, Kjell Granström

Foto: Janette Lagerroos

Sumuinen raikas aamu

Syksy on ihanaa aikaa, se on lempivuodenaikani. Saan siitä energiaa kaikki ikään kuin alkaa alusta. Vaikka päivä lyhenee ja pimeys lisääntyy, on kuin vuoden kiertoni siitä uudelleen alkaisi. Saattaa kuulostaa hassulta mutta niin se on. Kesä on kaunis ja ainutkertainen runsaudessaan ja rehevytydessään. Kesäillat ja yöt ovat uskomattomia, liiallisesta kuumuudesta taas en niin välittäisi. Kevät luo toivoa, ei ole mitään ihanampaa kuin saada pitää makuuhuoneen ikkunaa raollaan ja herätä siihen, kun linnut aloittavat laulunsa. Se on taianomaista hykerrellen aamun hämärissä kuunnella, tuntee keväätaamun viileys käpertyä peiton alle vielä hetkeksi. Syksy on aktiivista aikaa, vaikka nyt kun liikkumavaramme on rajatumpi kuin ennen, on sitä silti.

Korona on luonut uudet rajat, se on pysäyttänyt meidät ihmiset ei mieluisella tavalla mutta kuitenkin, elämä jatkuu. Sen on jatkuttava ja sopeutumiskyky on kaikessa selviytymisessä olennaista, se on ominaisuus, joka takaa jatkuvuuden. Elämässä olemme aina alttiina monenlaiselle ja vaikka kuinka suunnittemme menemisiämme ja tekemisiämme, on läsnä aina myös elämän arvaamattomuus, ja juuri se mielestäni tekee hetkistä arvokkaita. Se lievittää ne.

Meitä kaikkia varmaan pelottaa, arveluttaa ja hämmentää tämä koronan vuoksi muuttunut tilanne. Meillä kaikilla on oikeus kokea ja elää tunteemme. Keskustella siitä mitä se meissä herättää, pelkokin voi koteloitua ja eteenpäin on helpompi kulkea, kun ei ole painolastia kannettavanaan. Tunteet ovat kasvun siemeniä ja juuri siksi on niin tärkeätä kohdata ne, varsinkin ne vaikeamat. Itse olen taipuvainen ajattelemaan, että juuri ne ovat ne siemenet, joista kasvavat ne kauneimmat kukat.

Foto: Jaana Rosenblad

Elämä kulkee eteenpäin joka tapauksessa, vuodenajat vaihtuvat ja me sopeudumme ja elämme elämäämme. Tulee talvi ja kaikki painuu lepotilaan. Maa saa lumipeitteen (jos saa). Maailmasta tulee hiljaisempi, lumi eristää ja vaimentaa äänet. Metsästäkin tulee jotenkin kuin pyhempi paikka. Muistan kävelyt lumisessa metsässä koirien kanssa, lumen tuoksun ja ajattomuuden tunteen. Muistan kuulleeni jonkun minua viisaamman

sanoneen ”elämämme on kosketuspinta näkymättömän ja näkyvän välillä” veikkaan Martti Lindqvistiä teologia jo edesmennyttä, valitettavasti.

Tulevaisuus on meidän, ”joka hetkessä asuu ikuisuus” lauloi punkyhtye Kollaa kestää ja olen heidän kanssaan täysin samaa mieltä. Meissä kaikissa asuu tarina, me olemme oman elämämme tarina kaikki tärkeitä ja kuuntelemisen arvoisia. Suosittelen lukemaan Eino Leinon runon Laulajan laulu, se kuvaa mielestäni ajatusta meistä ihmisistä, elämästämme tarinana, runona tai lauluna.

Foto: Jaana Rosenblad

Värit ovat tärkeitä ja niitä syksy on tulvillaan. Niiden väriiloisto on joka syksy ihastuksen aiheeni, se yltäkylläisyys kylmien ja lämpimien värien täydellinen yhteen sointuvuus. Kuinka samassa puussa ja kasvissa voikin olla niin toinen toisistaan poikkeavat värit ja sopusoinnussa! Huumaava kosteuden ja maan tuoksu, ei löydy listalle loppua (hymy).

Sopusoinnussa tai edes kohteliaissa väleissä pysyminen ei meille ihmisille ole aina niin yksinkertaista. ”Rakasta vihollistasi” ei aivan heti resonoi minussa tavalla, jota tulisi kristittynä harjoittaa. Siinä ei kyllä värit loista sopusoinnussa. Rehellisyys on tärkeää, jos ei voi tuoda mitään hyvää, tulee pitää varansa, ettei ainakaan tuo tilanteeseen mitään pahaa.

Meillä kaikilla on omat vuodenaikamme, en tarkoita vaan ikääntymistä, vaan myös ajatukset ja tunteet, jotka välillä kukoistavat ja ovat inspiroituneita, toisinaan taas ollaan lakonisen rospuuton maisemissa ja joskus ei vaan kestä! Epätäydellisyys on ihmisyyttä parhaimmillaan, eletty elämä näkyy. Kaunista on paljon työtä tehneet kädet ja sellainen hyväksyvä hiljaisuus, jonka voi aistia joissakin vanhoissa ihmisissä, joka on läsnäoloa ei pelkkää hiljaisuutta.

Tärkeää on elää omaa tarinaansa todeksi, oli viitekehys sitten mikä tahansa, tukea lähimmäistään elää hetkessä, tutustua itseensä ja hoitaa niin mieltä kuin kehoa, nyt on hyvä aika, paras koskaan tässä ja nyt.

Tervettä ja siunattua syksyä!

En hälsning

Elsa och jag har ”gamla” rötter i Houtskär. Elsa var här första gången 1956 och jag kom hit första gången 1958.

År 1972 köpte vi udden på Hattnäs, och blev sommargäster. Vi fick snart goda vänner här och trivdes ypperligt. Det var märkliga tider. Man kunde hälsa på i många gårdar utan inbjudan, det var bara att knacka på och sitta och prata en stund. Vi fick också på den tiden talko-hjälp i många former. Gemenskapen i kyrkan var väldigt fin. Där fick vi många verkligt goda vänner, många av dem finns inte längre med oss, och vi saknar dem.

Men vi var sommargäster och räknades inte som riktiga houtskärbor.

Senare hade Kyrkpressen en lång artikel med rubriken: ”sommargäst blev skärgårdspräst”- Så blev jag som pensionerad präst för mer än två år i Houtskär. Som prästfolk blev vi fast bosatta på Hattnäs. En gång när jag talade med Bengt Backman om detta att vara ”utomstående” sa Bengt: ”Ni är nog houtskärbor”.

Så blev vi prästfolk i det underbart vackra Houtskär. Mottagandet vi fick var enastående välkomnande. Vi hade en fin medarbetargrupp med god gemenskap som stöttade varandra. Vi fick lära känna houtskärborna på ett nytt och djupare sätt. Vi fick dela glädje och sorg med många.

Konfirmanderna var vanligen en intressant grupp, och de är ännu stadigt på min dagliga bönelista. Någoting av det allra finaste var morgonbönerna tillsammans med kantorn i Träsk skola en gång i veckan.

Att få vara med i arbetet kring folkhögskolan kändes väldigt viktigt. Skolan med sina gamla traditioner som har betytt så mycket för hela bygden. Om skolan skulle tvingas lägga ner vore Houtskär inte längre Houtskär. Därför skulle man

Foto: Janette Lagerroos

önska sig ett aktivare understöd och deltagande av flera skärgårdsbor i arbetet med att bevara skolan.

Det finns så många som Elsa och jag skulle vilja tacka för vår tid här på Houtskär. Alldeles särskilt vill vi tacka Bernt Mårtenson för all hjälp, stöd och gemenskap genom alla åren. TACK !

Vill du ha en vän? Vill du bli en vän?

Röda korsets vänverksamhet ligger mycket nära kyrkans diakonala verksamhet. Därför vill vi lyfta fram möjligheten att få eller bli vän via Röda Korsets verksamhet.

Så här berättar May-Britt:

Ensamheten bland såväl unga som äldre ökar i dagens samhälle. Allt flera människor har inte en vän de kan dela sina erfarenheter, känslor och tankar med. För människans välbefinnande är vänskap mycket viktig. Av olika orsaker är det inte så lätt att hitta en vän om man hamnat i en spiral av ensamhet. Genom Röda korsets vänverksamhet strävar vi till att minska ensamheten och öka människors välmående genom att erbjuda vänner till dem som behöver det.

Vänverksamheten kräver inte fina titlar eller höga skolbetyg. Det enda du behöver är viljan att hjälpa och ge lite av din tid. Redan en timme i veckan kan vara till stor glädje i en annan människas liv. De enda kunskaperna du behöver är en vanlig människas färdigheter. Vi erbjuder en vänkurs för nya som vill komma med i verksamheten under vilken man blir introducerad till verksamheten och till rollen som Röda Korsvän.

I Åboland har vi för tillfället över 200 aktiva Röda Kors vänner. Om du är intresserad av att komma med i vänverksamheten eller behöver en vän själv, kontakta då din lokala kontaktperson för vänverksamheten. May-Britt Järnström, 040 575 9782 eller maya_47@hotmail.com.

Nya tider och nya intressen

Jag har alltid varit mycket intresserad av att resa och att få uppleva nya platser, länder och kulturer. Jag tror faktiskt att jag undermedvetet går runt och konstant funderar på vart nästa resa kunde gå. Det är inte bara resan i sig själv som jag tycker om. Jag tror det roligaste med hela processen är att leta efter nya och spännande resmål. Att få läsa på vad resmålet har att erbjuda, vandra runt på resmålet med Google Maps, drömma mig bort och ha någonting att se framemot.

Tyvärre har coronapandemin nu satt stopp för min hobby, åtminstone för en tid framöver. Jag tycker idag att det är extremt trist att gå in på olika nätsidor och titta på resor och resmål. Jag kommer ingen vart med mina resedrömmar – och det känns på ett vis tomt.

Hur tråkigt det än är med alla restriktioner i samband med Covid-19 så har jag bestämt mig för att tänka framåt, att hitta nya saker att fokusera på. Idag har jag till exempel igen tagit mina odlingslådor i bruk. Efter

Foto: Henrika Lindqvist

att ha odlat sallad, rädisor och lite annat smått och gott i dem så skall de nu användas till annat. Nästa vår kommer lådorna att vara fyllda med tulpaner i olika färger och former. Jag ser framför mig den holländska landsbygden i miniatyr. Och sedan skall jag faktiskt prova på att sätta lite ovanligare och tjugigare tulpanlökar i krukor. Jag tror att det kommer bli otroligt fint med

tidiga tulpaner i växthuset, lite av en tjuvstart på våren.

På tal om vårt växthus så har jag faktiskt gjort om det till ett uterum. Jag hade stora planer i våras om att odla det ena och det andra där. Men av någon oförklarlig anledning så odlade jag absolut ingenting, så när dagarna blev lite svalare så städade jag ut allt som fanns i växthuset och så inredde vi det med bord och bänkar. Nu har växthuset varit i användning varje helg sedan dess. Det blev ett perfekt uterum där vi kan dricka eftermiddagskaffe eller varför inte ta oss ett glas vin

Foto: Henrika Lindqvist

i lördagskvällen. Ett rum som förlänger hösten och som kan utnyttjas redan tidigt på våren. Och det är här som vi på våren skall sitta och njuta av tulpanerna.

Jag är något av en nybörjare när det kommer till trädgårdsodling och blommor. Men någonstans skall man ju börja och då känns odlingslådor och blomlökar rätt. Jag vill gärna ha en lättskött trädgård som ser trevlig ut. Idag har vi mest tujor och marktäckande växter på gården och sedan blommor i krukor på terrassen. Men nu trappar jag alltså

upp och jag hoppas att jag kan dela med mig av min blomsterprakt i ett senare nummer av Församlingslyktan.

Jag vet att många av er som läser Församlingslyktan har intressen som kunde inspirera oss andra. Det kan vara frågan om trädgårdsodling, handarbete, snickeri, idrott eller någonting helt annat. Om du känner att du vill dela med dig av ditt intresse eller hobby så hör gärna av dig till redaktionen så kontaktar jag dig och så kan vi kanske träffas i ett senare skede. Vi hörs.

Med dessa ord önskar jag alla en fin höst! Nu skall jag göra en tulpanbeställning från Holland.

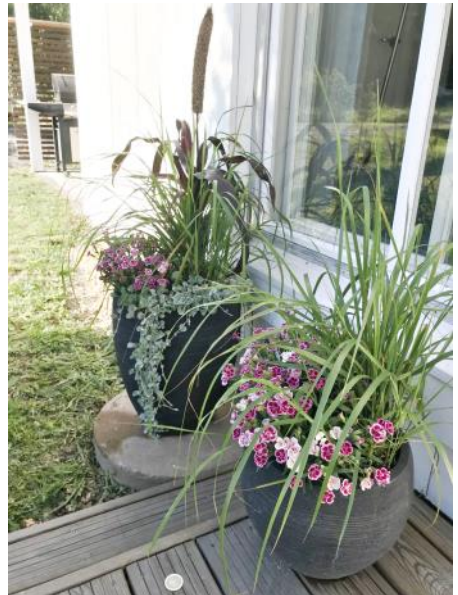

Foto: Henrika Lindqvist

Följ med på en tur längs Meditationsstigen!

Meditationsstigen är utmärkt med träkäppar med en bild av frälsarkransen, ett modernt radband i form av ett armband. Jag har en egen frälsarkrans som jag plockade ihop pärla efter pärla till en krans på scoutlägret Atlantis i Syndalen 2014 med min yngsta dotter. Inför min vandring satte jag kransen på min arm.

Inne i kyrkans vapenhus finns information om stigen och en karta där man kan se hur den tvådelade stigen sträcker sig längs stranden. Här finns också en liten broschyr som man kan ta med samt den första meditationstavlan med Gudspärlan i fokus. Meditationsstigen börjar och slutar här inne i kyrkan. Den tunga svarta kyrkdörren är fastsatt med en hasp. Det är bara att haka upp och stiga in.

Foto: Janette Lagerroos

Jag spanade in den första pinnen med frälsarkrans och började sakta gå ner mot stranden. Under mina fötter syntes grova rötter som borrar sig upp genom myllan som om de försökt sträcka sig mot kyrkan. Jag tänkte på alla som förr trampat uppför denna stig på väg till kyrkan när kyrkbryggan låg precis här nedanför, på folk som kommit från holmarna iklädda sina festkläder, på nervösa konfirmander, på lyckliga trolovade, på sörjande som skulle följa sina kära till sista vilan.

Den första bänken står alldeles nedanför kyrkan. Bredvid den finns också nästa meditationstavla, som berättar om följande pärla i kransen. Den avlånga bruna pärlan är en tystnadspärla. Jag satte mig ned och förundrade mig över hur tyst det var, så rofyllt. Det enda som hördes var vågornas sakta kluckande mot strandstenarna. En fågel kvittrade i bakgrunden. Naturens egna läten. Inga bilar eller båtar. Jag spanade över havet. Det var också helt lugnt. Jag slöt mina ögon för ett kort ögonblick. En regndroppe träffade min kind. Jag väcktes till verkligheten av en liten regnskur och steg upp. Lyckligtvis hade jag bundit en tunn regnjacka runt midjan. Den kom väl till pass nu.

Jag vandrade vidare längs stigen. Plötsligt öppnades en inbjudande tunnel av träd och buskar fulla med gröna blad framför mig. Det var som om den skulle ha lockat på mig. Men vart skulle den leda mig? Jag såg mig omkring och något glimmade till på marken. Jag böjde mig ner för att se efter. Det var ett mynt; 20 penni från 1966! Måne det var någons kollektpeng som inte hamnat i håven?

Den gröna tunneln ledde mig till kyrkomurens slut. Min vandring fortsatte och förde mig till följande bänk och församlingens båthus och meditationstavlan med den vita jag-pärlan. Havet låg fortfarande lika stilla. Jag satte mig ned på bänken och blundade. En liten sparv kvittrade till. Jag öppnade mina

ögon och såg ner rakt framför mig. Där låg en liten fjäder. Det var inte sparvens, men jag hade inte sett den när jag satte mig ner. Den låg där helt oskyddad mot regnet som snart skulle komma. Jag lyfte upp den och betraktade dess små fjun. Fjädern var mjuk och skör, så som den lilla sparvens liv.

Himlen blev bara mörkare och mörkare, så jag steg upp och fortsatte min vandring. Prästgårdens gamla staket med gjutna grindstolpar stod till näst framför mig. Grinden är för länge sedan borta, men den gamla stora björken sträckte ned sina hängande kvistar i ett tappert försök att smeka mitt rufsiga hår. Jag klarade mig ur dess grepp och gick över berget mot den tredje meditationsbänken, som står snett ovanför det lilla simhuset. I denna strand har prästerskap simmat redan före prosten Lagerbohms tid och även jag när jag klippte gräs för församlingen sommaren 1985. Tänk att på vissa platser så står tiden stilla fastän den rusar på för fullt på andra.

Jag vandrade uppför backen och tog av vid klubbhuset eller hönshuset som jag är van att kalla den röda byggnaden, med ett litet loft som nu ger skydd för regn och blåst till den långa smala bänken under. I ändan av byggnaden finns en femte meditationsbänk och en tavla som berättar om den gula ökenpärlan. Jag satte mig ned och begrundade texten. Sen såg jag ut över havet en sista gång och valde därefter att vända tillbaks mot kyrkan och inte gå den mer avancerade stigen ner för berget förbi den torra tallen mot Vitteludd.

Foto: Ulla Mattson-Wiklén

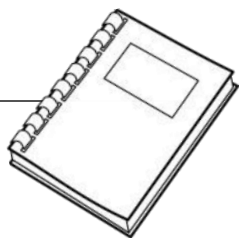

Foto: Janette Lagerroos

När jag satte mig i bilen för att åka hem märkte jag att mitt huvud inte längre kändes tungt, jag funderade inte på jobbärenden och mina axlar hade liksom fallit nedåt. Meditationsstigen hade gjort gott. Den hade fungerat som en sorts avslappningsterapi.

Jag rekommenderar den varmt!

FÖRSAMLINGENS HÄNDELSEKALENDER

To 17.9	kl. 18.00	Hantverkscafé i prästgården.
Lö 19.9	kl. 13–15	Missionsboden är öppen.
Sö 20.9	kl. 11.00	Högmässa i kyrkan.
Ti 22.9	kl. 13.15	Juniorklubben
Ons 23.9	kl. 17.30	Mariakören övar i kyrkan.
To 24.9	kl. 14.00	Torsdagsträffen i prästgården.
Sö 27.9	kl. 11.00	Högmässa i kyrkan.
Ti 29.9	kl. 13.15	Juniorklubben
Ti 29.9	klo 14.00	Pappilan porinat pappilassa.
Ons 30.9	kl. 17.30	Mariakören övar i kyrkan.
Lö 3.10	kl. 10–14	Mickelsmässmarknad på torget.
Sö 4.10	kl. 18.00	Kvällskyrka.
Ti 6.10	kl. 13.15	Juniorklubben
Ons 7.10	kl. 17.30	Mariakören övar i kyrkan.
To 8.10	kl. 18.00	I resans tecken, Församlingshemmet.
Sö 11.10		Ingen gudstjänst
Ti 13.10	kl. 13.15	Juniorklubben
Ti 13.10	klo 14.00	Pappilan porinat pappilassa.
Ons 14.10	kl. 17.30	Mariakören övar i kyrkan.
Lö 17.10	kl. 13–15	Höstlovsöppet i Missionsboden.
Lö 17.10	kl. 18.00	Ungdomarnas Bara Vara kväll i prästgården.
Sö 18.10	kl. 11.00	Högmässa i kyrkan.
Ti 20.10	kl. 13.15	Juniorklubben
Ons 21.10	kl. 17.30	Mariakören övar i kyrkan.
To 22.10	kl. 14.00	Torsdagsträffen i prästgården.
To 22.10	kl. 18.00	Hantverkscafé i prästgården.
Sö 25.10	kl. 11.00	Messu kirkossa.
Ti 27.10	kl. 13.15	Juniorklubben
Ti 27.10	klo 14.00	Pappilan porinat pappilassa.
Ons 28.10	kl. 17.30	Mariakören övar i kyrkan.
Lö 31.10	kl. 18.00	Kvällskyrka med ljusständning i kyrkan.
Sö 1.11		Ingen gudstjänst
Ti 3.11	kl. 13.15	Juniorklubben
Ons 4.11	kl. 17.30	Mariakören övar i kyrkan.
To 5.11	kl. 18.00	I resans tecken, Församlingshemmet.
Sö 8.11		Ingen gudstjänst

Ti 10.11	kl. 13.15	Juniorklubben
Ti 10.11	klo 14.00	Pappilan porinat pappilassa.
Ons 11.11	kl. 17.30	Mariakören övar i kyrkan.
Sö 15.11	kl. 11.00	Högmässa i kyrkan.
Ti 17.11	kl. 13.15	Juniorklubben
Ons 18.11	kl. 17.30	Mariakören övar i kyrkan.
To 19.11	kl. 14.00	Torsdagsträffen i prästgården.
Sö 20.11	kl. 11.00	Högmässa i kyrkan.
Ti 24.11	kl. 13.15	Juniorklubben
Ti 24.11	klo 14.00	Pappilan porinat pappilassa.
Ons 25.11	kl. 17.30	Mariakören övar i kyrkan.
Lö 28.11	kl. 13–15	Lillajul i Missionsboden.
Sö 29.11	kl. 11.00	Högmässa i kyrkan.

Verksamheten på Fridhem annonseras skilt.

Följ med närmare annonsering i ÅU:s prosteriruta, församlingens hemsida, Houtskär Nytt, Houtskär INFO på facebook och anslag.

Vi förbehåller oss rätten till ändringar.

Församlingslyktans medelinsamling
på

Mickelsmässmarknaden

på Lyckebo torg

lördagen 3 oktober 2020 kl. 10–14

Lotteri, gissningstävling, försäljning,

trevlig samvaro.

Välkommen med!

Tänk om det var sommar jämnt, då skulle vi aldrig få längta efter den.
Vi skulle inte veta hur det känns att göra snöänglar.
Vi skulle aldrig få glädja oss över videkissar och tussilago.
Träden skulle vara gröna hela året.
Aldrig skulle vi få hoppa i prassliga lövhögar
och känna hur gott det luktar i skogen en lingonplockardag.
Gud, i hela din sköna värld finns en mening och ordning i allt.
Jorden snurrar runt solen och ger oss sommar och höst,
vinter och vår, år efter år.

Bönen är hämtad ur *bönboken tradition och liv*, s. 323, och är skriven av Eva-Stina Sjöberg.

FÖRSAMLINGSLYKTAN

Tidningen Församlingslyktan ges ut av Houtskär kapellförsamling och utkommer med fyra nummer per år.

Församlingslyktan distribueras gratis till alla hem i Houtskär och kan även prenumereras till andra orter. Kostnaden för årsprenumerationen är 15 euro vilket inkluderar moms.

Material till nästa nummer inlämnas senast 9.11.2020 kl. 12.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

t.f. kaplan Janette Lagerroos, tel. 040 312 4452, janette.lagerroos@evl.fi.

Redaktionsmedlemmar:

Annika Brunnsberg, Henrika Lindqvist, Ulla-Mattsson-Wiklén och Jaana Rosenblad.

Prenumerationer och adressförändringar:

040 312 4452 / houtskar.forsamling@evl.fi

Tryck:

Houtskärs kapellförsamling, upplaga 420 exemplar

Pärmbild:

Roger Tengström